

Pārdomas jostu darinot „Mūžu dzīvo, mūžu mācies” Jostu aušanas process ir izraisījis gan jautras, gan nopietnas pārdomas katrā aust gribētājā.

Un man gribas ieskatīties šajos secinājumos un iepazīstināt ar tiem jūs - lasītājus. Mēs visi esam aizņēmti savos ikdienas darbos un nedarbos. Visi kaut kur steidzamies un strādājam līdz pagurumam. Katram savi prieki, savas rūpes un bēdas. Cik maz mums laika, lai apstātos un ieklausītos vai vienkārši pabūtu kopā. Un beidzot ir pasākums, kurā varam vienlaicīgi gan ieklausīties, gan būt kopā, gan celt savu pašapziņu, apgūstot jaunas prasmes.

Tas ir patriotisks pasākums, kurš veltīts Stopiņu novada 125. gadadienai. Mīkla vēsta - liela gara tēva josta nevar pūrā salocīt. Tās atminējums - ceļš.

Stopiņu novada josta ir mūsu kopīgais ceļš uz vienotību un Tēvzemes mīlestības apliecinājums. Tas ir ceļš, kurā mēs piesēžam ceļmalā, ieklausāmies putnu dziesmā un pakavējamies atmiņās, un pārdomās. Mēs satiekam un ieklausāmies novada cilvēkos. Kāds teicis, ka „šeit ir tāds miers, ka nav vajadzīgas nekādas meditācijas, var atslēgties no ikdienas stresa. Kāds cits- „žēl, ka rīt atkal jāiet par ārstu strādāt” vai „tas ir kaut kas vairāk kā narkotika”.

Un ir kāds, kurš mūs ved pa šo ceļu. Tā ir Ulbrokas tautas lietišķās mākslas studijas daiļamata meistare Baiba Kurzemiece. Viņa ikdienā ir blakus ikvienam šī ceļa gājējam gan ar labu vārdu, gan gudru padomu, mācot aust šo svētku jostu.

Cilvēks vienmēr ir tiecies atvieglot pārvietošanās un arī darba procesus. Stalles ir ļoti sens darba galds. Sākumā bija tikai aužamie rāmji ar akmentiņiem, kuri iekārti diegos, kurosar rokām ielocīja aužamo materiālu. Tiem sekoja gobelēnu rāmji, trizuļu stalles ar ritentiņiem, kurās iekāra nīšu kārtas. Tad radās sviru stalles un ļoti sarežģīta starpnieku un nīšu kārtu sistēma ar zināmā kārtībā savērtiem diegiem. Daudzās paminās ar zināmu minumu secību zem kājām. Bet dažkārt gudri meistari mēdza arī atvieglot šo sarežģīto auduma iekārtošanu, izveidojot velkamo ierīci un pievienojot to stellēm, lai ar rokām un, ievērojot numerāciju, izcilātu vajadzīgo auduma zīmējumu.

Inženieris ir radošs progresa virzīts cilvēks. Un tā, būdams sirsnīgs vīrs, kurš dara visu, lai atvieglotu savai sievai aušanas procesu aužot jostas, iepazīstoties ar stellēm un velkamo ierīci, Haralds Kurzemnieks 1992. gadā nolēma apvienot šos abus aušanas pamatprincipus vienā darba galdā - jostu aužamās stellēs ar stacionāru velkamo ierīci. Tas darba procesu padara tādu, kurš nevisnobiedē ar savu sarežģītību, bet gan ieinteresē pat tos cilvēkus, kuriem nekad prātā nav nācis austvai nodarboties ar rokdarbiem.

„tās nav stellītes, tas ir miljons”, „tās jau nav stelles, tās ir ērģeles”, „nu jūsu vīram cepuri nost..tādu mašīnu uztaisīt”, „nemaz nav tik slikti..es jūtos kā mašīnā un es šito mašīnu sāku saprast”, „Nobeļa prēmiju tam, kas izdomājis šo tehnoloģiju”, „cik interesanta sistēma stellēs..gribu teikt, es jau azartā iegāju”, „uz laukiem es redzēju stellītes, bet bez tiem pulķīšiem..atgādina datoru”, „es domāju, ka pa diedziņam jāuzlasa, bet tagad saprotu, ko Haralds izdarījis..vispār jau tas tavs vīrs varēja izdarīt tā, lai nav pat tās tapiņas jārausta..”, „drīz visi Stopiņi būs Jūsu vīram pateicīgi par stellītēm”, „smuka

padarīšana, bet nav tik vienkārši”.

Tāpēc lieti noder Baibas pacietība unapbrīnojama un nenovērtējama ir viņascilvēkmīlestība. Ikvienam aust gribētājam viņa ir blakus gan plānotajās, gan neplānotajās nodarbību dienās. „Vajag tik klausīt skolotāju” un „prieks par lielisku pedagogu”, „es paļaujos uz tevi..un tik saki nospied kāju,tad to kāju..un tad jau viegli..”, „ideja tiešām laba..un, ja ir vēl kāds, kas to palīdz realizēt”, „cik labi, ka viss priekšā ir uzrakstīts,viss izdarīts”, „apbrīnoju pedagoga māku un Jūsu pacietību”, „Jums

arī vajadzīga zirga pacietība, visu laiku te”, „Jūs neaptverat, cik svētīgu darbu jūs darat”, „cik labi, ka darām divatā citādi secība sajūk”- tās ir visvairāk dzirdamās atziņas aušanas procesā. Cik daudz apslēptu talantu ir mūsos. Un šī ir iespēja izpētīt sevi, un pašapliecināties jaunās radošās izpausmēs. „Kā Jūs te mākat uzmundrināt, čut ne ģēnijs te strādā”, „re kā es pabeidzu, un nav štruntīgi”, „re kāds smuks (raksts)veidojas”, „ja kāds senāk būtu teicis, ka es audīšu, neviens neticētu”, „it kā pa jokam, bet tik smuki sanāk”, „emocionāli skaists mirklis...vēsturisks moments..”, „ interesanti izdarīt kaut ko tādu, ko nedaru ikdienā”, „varbūt no manis vēl iznāks audējs..”

Dievs dod pacietību ikvienam, jo arī tautas mākslas studijas dalībnieki cer uz jaunu cilvēku ieinteresētību aušanas nodarbē. Aušana ir vilinoša un interesanta nodarbe. ”Johaidī, taisni teikšu, ka iepatikās tā, ka pat pīpēt negribas”, „šī ir baigā relaksācija, un, ka tu redzi savu darbiņu.. tagad es sāku saprast tās audējas”..

Bija arī citi, kas varēja ar lepnumu teikt „es esmu dzimusi zem stellēm”, „kā bērnu spēlīte..vai jau cauri .. ļoti žēl ..

jostasaudeji.jpg Tā ir josta, kura uzrunās gadu desmitiem un gadu simtiem mūsu novadabērnus un bērnu bērnus. Un audēju atziņas ar ierakstu piezīmju grāmatā ir patiesi no sirds izteiktas. Tie nav uzdoti jautājumi, tās ir mirkļa emocijas un to uzliesmojums. ”Šī bija jaukāka diena manā Ulbrokas bibliotēkā”, „ no visas sirds vēlu labu Stopiņu novadam”, „cik jauki, ka mans darbiņš arī tur iekšā”, „es

varētu te nākt katru dienu to darīt”, „no sākuma bija bail, negribējās, bet tagad žēl –tūlīt būs cauri”, „Paldies par prieku”, „šādu aušanu vajadzētu atkārtot biežāk”... un tik daudz vēl neatklātā!

Lasot visus šo cilvēku izteikumus un domufragmentus, man gribas teikt „Mums biežāk jādara kopīgi darbi, jābūt vienotiem ikvienā nodarbē gan svētkos, gan talkās, gan vaļaspriekos, jo tas mums dod spēku dzīvot pilnvērtīgu dzīvi un apzināties, ka ikviens cilvēks mūsu zemītē un novadā ir svarīgs” .

Viesi un novada iedzīvotāji laipni aicināti darināt un turpinātkopīgo rakstu ceļu, neapstājoties pie 20 metru robežas, bet atklājotradīšanas un vienotības prieku vēl nezināmajā! Uz tikšanos Ulbrokas bibliotēkā pie Baibas un Daigas!

Ārija Vītoliņa,
Tautas lietišķās mākslas studijas „Ulbroka” vadītāja